



Børnini í 2. b á Venjingarskúlanum saman við flokkslærara eftir vitjan á Tíðindablaðnum Sosialinum á Argjum og við tí nýggjasta blaðnum. Mynd kalmar

Skúlancæmingar vitja arbeidsplass:

Børnini í 2b vitjaðu lógmann og blaðhús

Vóru við til at fletta á Norðskála, stukku inn á gólvið hjá lógmanni í Tinganesi, vitjaðu á brandstøðini og politistøðini og nú eisini á blaðhúsi á Argjum

Fitt eru tey, øll hesi mongu børnini, sum júst ella nýliga eru farin í skúla. Og lat okkum t.d. taka 2.b á Venjingarskúlanum í Havn - tey, sum halda til í Ytra skúla ella betri kendur sum Guli skúli við Landavegin.

Tey eru 24 í tali, og børnunum dáma væl at skriva og

rokna fyri ikki at tosa um at hoyra søgur.

Men tað er eisini annað, sum lívgar og sum ger skúladagin enn meira fjølbroyttan og spennandi. Eitt nú hetta at sleppa at royna og siggja ymiskt frá gerandisdegnum hjá teimum vaksnu uttan fyri vanligu

skúlastovuna. Sum t.d. at vitja lógmann ella vera við í fletting. Ella hvat við at siggja, hvussu eitt blað verður til!

Jú tilboðini vóru mong, tá lærararnir í 2b heittu á foreldrin at vita, um børnini kundu vitja teirra arbeidsplass ella arbeidsplass hjá vinum og kenningum.

Flettur á Norðskála

Tá flettingin stóð fyrri gekk leiðin til Norðskála at siggja og vera við í flettingini hjá einum av bóndrunum har.

Hetta var nakað heilt nýtt fyri tey flestu av børnunum, sum buggja á Norðastahorni og í vesturbýnum.

Seinni hefur flokkurin vitjað í Tinganesi og sæð umhvørvið har. Og tú vitjar ikki í Tinganesi uttan at taka í hondina á lógmanni. Tann fryntligi og dæmliki lógmaðurin, sum annars hevur úr at gera, helt tað vera rætt at brúka eina løtu til hetta komandi ættarlíðið.

Og soleiðis hevur tað gingið slag í slag. Ein dag gekk so leiðin á politistøðina og ein annan á brandstøðina. Nú um dag-

arnar varð so eisini vitjað á blaðhúsinum hjá Tíðindablaðnum Sosialinum á Argjum. Har sá tey, hvussu eitt blað verður gjørt og at enda prentað. Føroya Bjør lat teimum fittu børnunum jólaøl.

Tað eru tær báðar lærarinnurnar Maria Jacobsen og Ása Magnussen, sum eru ferðaleiðarar, tá børnini vitja tey ymsu arbeidsplassini.

Maria, sum er flokkslærari, sigur, at børnunum dáma væl at siggja, hvussu foreldrin arbeidda og er hetta so eisini tann gerandisdagur, sum mong teirra kunnu koma at mæta, tá tey gerast tilkomin.

Nú verður spennandi at vita, hvar leiðin gongur næstu ferð. Og kanska var hetta eitt gott hugskot til aðrar lærarar í øðrum barnaskúlum. Eftir okkara tykki eitt frálíkt tiltak.

jan

Mistu vit hesaferð tann besta av øllum



Vit kunnu nokk ongantíð siga, hvør v er tann besti at verja, men hesaferð tykir mær, at tað kom eitt stórt líð á verjugarðin um áhugamálini hjá sjófólki okkara, nú Dia er farin.

Hetta seinasta árið kom eg at hava sera nógv samband við Dia, eftir at Óli fór í landsstýrið, og Dia bleiv formaður í felagnum.

Tað kom eisini ein broyting í eins daglig dag, tí klokkan seks um kvøldið plagdi hann at ríngja. Var okkurt mál á skránni, so skuldi tað avgreiðast her og nú. Tað var einki við at draga nakað út. Ein góður eginleiki.

Men nú ringir ikki; røddin er tagnað, sum altíð ávaraði um at vera varin, tá ið leikir skuldu flytast í okkara fakfelagsarbeiði.

Dia var sera harmur um sáttmálan, sum vit sóu okkum noyðdar at fara undir í 1993 fyri at gera eina roynd at bjarga veiðiflotanum.

Men, sum hann onkuntíð segði: Vit gjørdur tað av okkum sjálvum. Fleiri skuldu bara gjørt soleiðis.

Tá ið vit ferdur samráðingarnar nú í vár, skipaði Dia fyrri at halda fast um, at útgangsstøðið undir samráðingunum skuldi vera gamli sáttmálin.

Tá ið vit so høvdu fingið reiðiliga helmingin inn aftur, minnst eg, at hann segði: Nú fer at glíða útaftur av tí byrjaða endanum. Soleiðis er fakfelagsarbeiði. Nú eiga vit at binda um báðar endar - nar.

Og soleiðis var. Hann hevði rætt, sum so mangan.

Óli hevur mangan sagt, at nú kom tað enn einuferð aftur á orðini hjá Dia. Tá plagdi Dia at smilast og siga: Ja, hin gamli. Enn hevur tú nógv at læra. Ja, vit hava allir nógv at læra av Dia.

Dia var javnaðarmaður burturav. Onkuntíð segði eg við hann, at Javnaðarflokkurin fer illa av hesum áganginum, sum nú er, tá ið samfelagið er so illa fyrri.

Onkuntíð var svarið: Ja, men hann er eisini tann einasti politiski flokkurin, sum ikki skolar burtur av ódnini; tí má tað bara vera soleiðis. Vit vinna tað aftur í seinna enda. Tað hjálpir ikki at fara niður í le at koyra trolíð út. Tað skal gerast í lúborðinum. Nei, einki við at fara í andstöðu.

Hann trúði fullt og fast uppá, at Javnaðarflokkurin var tann rætti til at taka tað tunga arbeiðið.

Í seinastuni plagdi eg koyra hann aftur til Vestmanna eftir fundirnar. Tá var prátið mest um familjuna. Eingin ivi var tá um, hvat hann metti hægast av øllum. Kommir norður, skuldi farast inn at fáa ein nátturabita frá Tólinu.

Hetta er bert eitt sindur av tí, sum eg upplivdi Dia tað seinasta árið.

Vit, sum sótu í nevnd saman við honum, far á at sakna hann nógv. Men lítið hevur tað at tyða imóti sorgini og saknumm hjá Tólinu, Hans og Tove, sum hava mist ein góðan mann og pápa.

Við hesum fátæku orðum lýsi eg fríð yvir minnið um Dia.

Eyðun Johannesen,
næstformaður FF's,
Oyrbakk



Hóast nógv um at vera gav Edmund lógmaður sær tó stundir at hitta børnini í 2.b. Her hittir litli Eyðun stóra Edmund